

**SOLEMNITAT DE SANT JOSEP
ESPÒS DE LA VERGE MARIA**

19 de març

LECTURA PRIMERA

Es perpetuarà davant del Senyor la dinastia de David

Lectura del segon llibre de Samuel

7, 4-5a-12.14a.16

En aquells dies, Natan rebé esta paraula del Senyor:

— «Ves, digues a David, el meu servent:

“Açò diu el Senyor:

Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares,
et donaré per successor un descendent,
eixit de les teues entranyes,
i consolidaré el seu poder reial.

Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill.

El teu casal, la teua dinastia, es perpetuarà davant de mi,
el teu tron es mantindrà per sempre.”»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

89 (88), 2-3.4-5.27 i 29 (R.: 37)

R. La dinastia de David es perpetuarà.

Senyor, cantaré tota la vida
els vostres favors,
d'una generació a l'altra anunciaré
la vostra fidelitat.
Vós heu dit: «La meua misericòrdia és un edifici etern»,
la vostra fidelitat és més ferma que el cel.

R. La dinastia de David es perpetuarà.

He fet aliança amb el meu elegit,
jurant a David el meu servent:
«T'he creat per sempre una dinastia,
mantindré per tots els segles el teu tron.»

R. La dinastia de David es perpetuarà.

Ell em dirà: «sou el meu pare,
el meu Déu i la roca que em salva.»
i jo mantindré per sempre el meu amor,
la meua aliança amb ell serà perpètua.»

R. La dinastia de David es perpetuarà.

LECTURA SEGONA

Va creure esperant contra tota esperança

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

4, 13.16-18.22

Germans:

Abraham i la seua descendència no van rebre la promesa

de posseir en herència el món en virtut de la llei,

sinó en virtut de la justícia que ve de la fe.

Per tant, els hereus ho són en virtut de la fe,

per pura gràcia.

Així, la promesa és vàlida per a tota la descendència,

no tan sols per als qui viuen sotmesos a la llei,

sinó també per als qui participen de la fe d'Abraham,

que és pare de tots nosaltres, tal com diuen les Escriptures:

«T'he fet pare d'una multitud de pobles»;

i ho és davant de Déu, en qui va creure:

el Déu que fa reviure els morts

i crida a l'existència allò que no existia.

Abraham, esperant contra tota esperança, va creure

i va arribar a ser «pare d'una multitud de pobles»,

d'acord amb el que diuen les Escriptures:

«Així serà la teua descendència.»

Per això també hi ha escrit:

«El Senyor li ho comptà com a justícia.»

Paraula de Déu.

EVANGELI

Jesús naixerà de Maria, l'esposa de Josep, fill de David

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

1, 16.18-21.24a

Jacob va ser el pare de Josep, l'espòs de Maria,
de la qual nasqué Jesús, l'anomenat Messies.

Jesús, el Messies, vingué al món així:

Maria, sa mare, promesa amb Josep,
abans de viure junts,
es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.
Josep, el seu espòs, que era un home bo,
no volent fer-ho saber públicament,
es proposava desfer en secret l'acord matrimonial.
Mentres ell ho pensava,
se li aparegué en un somni un àngel del Senyor, que li digué:

— «Josep, fill de David,
no tingues por de prendre en ta casa Maria com a esposa,
perquè ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant:
tindrà un fill i li posarà el nom de Jesús,
ja que ell salvarà dels pecats el seu poble.»

Josep es despertà
i complí allò que l'àngel del Senyor li havia manat.

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

EVANGELI

Els pares de Jesús el troben entre els mestres de la llei

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

2, 41-51a

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem
amb motiu de la festa de Pasqua.

Quan ell tenia dotze anys,
pujaren a celebrar la festa,
tal com era costum.
Acabats els dies de la celebració, quan se'n tornaven,
el xic es quedà a Jerusalem
sense que els seus pares se n'adonaren.
Pensant-se que anava en la caravana,
feren una jornada de camí
abans de començar a buscar-lo entre els parents i coneguts;
i com que no el trobaven,
van tornar a Jerusalem a buscar-lo.
Al cap de tres dies el trobaren en el temple,
assentat entre els mestres de la llei,
escoltant-los i fent-los preguntes.
Tots els qui el sentien es meravellaven
de la seua intel·ligència i de les seues respostes.

Els seus pares quedaren molt sorpresos de veure'l allí,
i sa mare li digué:

— «Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres?
Ton pare i jo et buscàvem amb ànsia.»

Ell els digué:

— «¿Per què em buscàveu?
¿No sabíeu que jo havia d'estar en casa del meu pare?»
Els no compregueren eixa resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret
i els era obedient.

Paraula del Senyor.